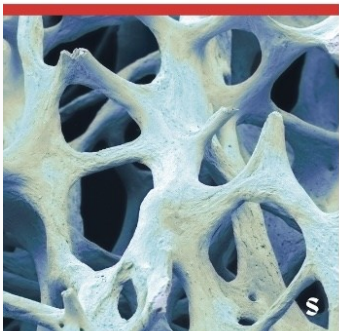

15-01-2026

THERAPEUTIC ADVANCES in
Musculoskeletal Disease

Late-onset psoriatic arthritis: data from a nationwide cross-sectional study

Sofia Karagianni^{1,*}, Anastasia Eleftheraki^{2,*}, Charalampos Papagoras³, Sousana Gazi⁴, Evangelia Mole⁵, Michael Krikelis⁶, Paraskevi V. Voulgari⁷, Evripidis Kaltsonoudis⁸, Nikolaos Koletsos^{9,10}, Dimitrios Boumpas¹¹, Pelagia Katsimpri¹², Dimitrios Katsifis-Nezis¹³, Theodoros Dimitroulas¹⁴, Nikolaos Kougkas¹⁵, Petros P. Sfikakis¹⁶, Maria G. Tektonidou¹⁷, Konstantinos D. Vassilakis¹⁸, Dimitrios Bogdanos¹⁹, Theodora Simopoulou²⁰, Christos Koutsianas²¹, Eugenia Mavrea²², Gkikas Katsifis²³, Konstantinos Kottas²⁴, Maria Konsta²⁵, Matthoula Tziafalia²⁶, Evangelia Kataxaki²⁷, Eleni Kalavri²⁸, Kalliopi Klavdianou²⁹, Anastasios Karamanacos³⁰, Ioannis Xynogalas³¹, Dimitrios Daoussis³², George Iliopoulos³³, Ilias Bournazos³⁴, Constantinos Georganas³⁵, Dimos Patrikos³⁶, Dimitrios Vassilopoulos³⁷, and George E. Fragoulis^{38,39}

Σκοπός – Μέθοδοι

- Ένα ποσοστό ασθενών με ψωριασική αρθρίτιδα (PsA) εμφανίζει την έναρξη της νόσου μετά την ηλικία των 60 ετών (ψωριασική αρθρίτιδα όψιμης έναρξης – Late-onset PsA, LoPsA).
- Σκοπός της μελέτης είναι να διερευνηθεί εάν αυτή η υποομάδα παρουσιάζει διακριτά χαρακτηριστικά, εκβάσεις της νόσου και πρότυπα θεραπείας.
- Τα δεδομένα συλλέχθηκαν σε μια χρονική στιγμή από 805 ασθενείς με PsA στο πλαίσιο μιας πραγματικής πολυκεντρικής, πανελλαδικής μελέτης. Μεταξύ αυτών, εντοπίστηκαν 130 ασθενείς (16%) με LoPsA (έναρξη νόσου ≥ 60 έτη). Πραγματοποιήθηκαν μονοπαραγοντικές αναλύσεις για τη σύγκριση των χαρακτηριστικών των ασθενών με LoPsA με το υπόλοιπο δείγμα, καθώς και πολυπαραγοντική λογιστική παλινδρόμηση για τον εντοπισμό παραγόντων που σχετίζονται ανεξάρτητα με τη LoPsA.

Αποτελέσματα

- Μετά τον έλεγχο πιθανών συγχυτικών παραγόντων, οι ασθενείς με LoPsA ήταν λιγότερο πιθανό να αναφέρουν οικογενειακό ιστορικό ψωρίασης (OR: 0,18, 95% CI: 0,05–0,64).
- Κατά τη διάγνωση, η ομάδα LoPsA εμφάνιζε υπερδιπλάσια πιθανότητα παρουσίας πολυαρθρίτιδας (OR: 2,13, 95% CI: 1,11–4,09), ενώ κατά τη διάρκεια της νόσου είχε 50% μικρότερη πιθανότητα εμφάνισης ενθεσίτιδας (OR: 0,50, 95% CI: 0,26–0,98).
- Οι ασθενείς με LoPsA παρουσίαζαν υψηλότερα ποσοστά συννοσηροτήτων, όπως σακχαρώδη διαβήτη (OR: 3,17, 95% CI: 1,56–6,43) και υπέρταση (OR: 4,03, 95% CI: 2,02–8,04), και ήταν πιο πιθανό να εμφανίσουν μείζονα ανεπιθύμητα καρδιαγγειακά συμβάματα (MACEs) (OR: 4,83, 95% CI: 1,56–14,92).
- Δεν παρατηρήθηκαν διαφορές στα θεραπευτικά πρότυπα, στις εκβάσεις της νόσου και στους δείκτες βλάβης μεταξύ των δύο ομάδων ασθενών.

Συμπεράσματα

- Οι ασθενείς με LoPsA ήταν πιο πιθανό να εμφανίζονται με πολυαρθρίτιδα, είχαν μικρότερες πιθανότητες ανάπτυξης ενθεσίτιδας και παρουσίαζαν συχνότερα συννοσηρότητες και MACEs.
- Συνολικά, τα θεραπευτικά τους πρότυπα και οι εκβάσεις της νόσου δεν διέφεραν από εκείνα των ασθενών με πρώιμη έναρξη PsA.

<https://doi.org/10.1177/1759720x251405104>